

ПРОТИДІЯ КЕРОВАНИМ САМОРОБНИМ ВИБУХОВИМ ПРИСТРОЯМ

Колос Р.Л.

*Національної академії сухопутних військ
імені гетьмана Петра Сагайдачного, м. Львів*

Наслідками застосування саморобних вибухових пристроїв (СВП) в районах ведення бойових дій та в інших регіонах України є значні втрати, як серед особового складу військових підрозділів, так і серед цивільного населення. Причиною цього є недостатня підготовленість особового складу щодо дій на території, забрудненій СВП та слабе розуміння ризиків і загроз.

Спроможності щодо знешкодження (знищення) СВП є здатність підрозділів, що залучаються до виконання відповідних робіт з протидії загрозам в різних умовах обстановки шляхом виконання низки завдань.

Основними завдання зі знешкодження (знищення) СВП повинні бути: збір інформації про СВП на визначеній місцевості, очищення місцевості; знищення боєприпасів, які за фактором ураження не є хімічними, біологічними, радіаційними чи ядерними.

Основними напрямками застосування фахівців, які мають залучатися до виконання вище наведених завдань є: реагування на інциденти з СВП; надання рекомендацій щодо знешкодження (знищення) СВП; надання допомоги у відновленні працездатності об'єктів у найкоротший час; здійснення операції з контрміної боротьби на водних перешкодах та морі; фіксація (документування) інформації про інциденти.

Додатковими напрямками, враховуючи перебіг подій на території України є: знешкодження непридатних до застосування боєприпасів та участь у гуманітарному розмінуванні на територіях після завершення бойових дій.

Планування та проведення процедур у ході бойових дій вимагає залучення кваліфікованого особового складу оснащеного сучасними електричними та механічними засобами розвідки.

Дії щодо знешкодження (знищення) СВП можуть розподілятися на загальні етапи, які в свою чергу мають різну послідовність, і, не обов'язково усі можуть бути застосовані, враховуючи особливості кожного випадку.

Слід поділити виконання процедури зі знешкодження (знищення) СВП на етапи: оцінка, планування, постановка завдання, підготовка; прибуття на місце, ознайомлення з обстановкою; організація управління на місці події; рекогносцировка ділянки, об'єкта; ідентифікація, визначення подальших дій; виконання процедури знешкодження (знищення) на місці; вилучення залишків СВП і часткове відновлення функціонування об'єкта, ділянки місцевості; дослідження місця інциденту; відновлення ділянки; тимчасове зберігання, транспортування; остаточне знищення.

Отже, вчасне реагування на загрозу застосування СВП дає можливість уникати негативних наслідків як з боку підрозділів, так і місцевого населення. Врахування послідовності процедур із знешкодження (знищення) СВП в повсякденній діяльності військових підрозділів дозволить якісно виконувати роботи у визначений час.